

(2002) 1Γ Α.Α.Δ 1767

1767

18 Νοεμβρίου, 2002

[ΚΡΑΜΒΗΣ, Δ/στής]

GAMAL GAAFAR,

Ενάγον,

v.

ΤΟΥ ΠΛΟΙΟΥ “MARWA M” ΣΗΜΑΙΑΣ ΚΥΠΙΟΥ, ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΤΩΡΑ
ΦΕΡΕΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ “ΚΑΤΡΙΝΑ Ι” ΚΑΙ ΣΗΜΑΙΑ ΚΑΜΠΟΤΙΑΣ,

Εναγομένου.

(Αγωγή Ναυτοδικείου Αρ. 46/2000)

Ναυτοδικείο — Καθορισμός προτεραιοτήτων — Αίτηση από τον αιτητή-ενάγοντα, εξ αποφάσεως δανειστή σε συγκεκριμένη αγωγή, για καθορισμό της σειράς προτεραιοτήτων πληρωμής από το εκπλειστηρίασμα των αξιώσεων επί του εναγόμενου πλοίου — Κατά πόσο η αίτηση ήταν παράτυπη επειδή δεν καταχωρήθηκε στα πλαίσια της αγωγής στην οποία εκδόθηκαν το ένταλμα σύλληψης και το διάταγμα πώλησης του πλοίου.

Ο αιτητής, εξ αποφάσεως δανειστής στην αγωγή αρ. 46/00 εναντίον του καθ' ου η αίτηση πλοίου, ήταν μέλος του πληρώματος. Με την αίτησή του ζητά διάταγμα για τον καθορισμό της σειράς προτεραιοτήτων των αξιώσεων επί του πλοίου. Το εναγόμενο πλοίο υπέβαλε ένσταση προβάλλοντας λόγους παρατυπίας και/ή αντικανονικότητας της αίτησης καθ' ότι, η σειρά των προτεραιοτήτων πρέπει να καθοριστεί στην αγωγή στα πλαίσια της οποίας εκδόθηκαν το ένταλμα σύλληψης και το διάταγμα πώλησης (του πλοίου). Και εφόσον η αίτηση έχει καταχωρηθεί στα πλαίσια άλλης αγωγής αυτή πρέπει να θεωρηθεί παράτυπη και/ή αντικανονική.

Το Ναυτοδικείο απέρριψε την ένσταση αφού επικαλέσθηκε τις σχετικές αρχές του συγγράμματος Admiralty Jurisdiction and Practice by Meeson, σύμφωνα με τις οποίες ο διάδικος ο οποίος εξασφάλισε απόφαση σε αγωγή in rem εναντίον πλοίου ή σε προϊόν πώλησης του πλοίου έχει τη δυνατότητα να αποταθεί στο Δικαστήριο για καθορισμό των προτεραιοτήτων.

*Η αίτηση επιτράπηκε με έξοδα
εναντίον του εναγόμενου πλοίου.*

1768

Αίτηση.

Αίτηση από τον αιτητή-ενάγοντα στην πιο πάνω Αγωγή Ναυτοδικείου, εξ' αποφάσεως δανειστή και μέλος του πληρώματος του καθ' ου η αίτηση-εναγόμενου πλοίου με την οποία επιδιώκεται ο καθορισμός της σειράς προτεραιοτήτων των αξιώσεων επί του πλοίου το οποίο πωλήθηκε δυνάμει διαταγής του Δικαστηρίου, από το εκπλειστηρίασμα το οποίο είναι κατατεθειμένο στο Δικαστήριο δηλαδή, τα έξοδα Αξιοματικού Ναυτοδικείου διά τη σύλληψη, εκτίμηση, φύλαξη, συντήρηση και πώληση του πλοίου που έχουν πληρωθεί από το εκπλειστηρίασμα, τα έξοδα των δικηγόρων στις αγωγές 80/99 και 130/99 για τη σύλληψη του εναγόμενου πλοίου ως θα υπολογισθούν από τον Πρωτοκολλητή και οι μισθοί του πληρώματος στις Αγωγές Ναυτοδικείου 46/2000, 47/2000, 187/2000, 188/2001, 189/2001 και 190/2001 πλέον τόκους, έξοδα και ΦΠΑ.

Χρ. Θεοφίλου, για τον Ενάγοντα-Αιτητή.

Δημητρίου για Γιωρκάτζη, για το Εναγόμενο πλοίο-Καθ' ου η αίτηση.

Μηλιώτου για Βορκά, για τους Ενάγοντες στην Αγωγή 130/99.

Cur. adv. vult.

ΚΡΑΜΒΗΣ, Δ.: Με την παρούσα αίτηση, επιδιώκεται ο καθορισμός της σειράς προτεραιοτήτων των αξιώσεων επί του εναγομένου πλοίου. Ο αιτητής, εξ αποφάσεως δανειστής στην αγωγή αρ. 46/00 εναντίον του καθ' ου η αίτηση πλοίου ήταν μέλος του πληρώματος.

Το πλοίο, πωλήθηκε δυνάμει διαταγής του δικαστηρίου και η πώληση απέφερε Δολ. ΗΠΑ 310.000. Μέρος του εκπλειστηριάσματος (Λ.Κ. 155.512,56) έχει ήδη καταβληθεί για την κάλυψη των εξόδων του Αξιωματικού Ναυτοδικείου αναφορικά με τη σύλληψη, εκτίμηση, φύλαξη, συντήρηση, πώληση κλπ του πλοίου.

Το διάταγμα που τώρα ζητείται για τον καθορισμό της σειράς προτεραιοτήτων των αξιώσεων επί του πλοίου έχει ως ακολούθως:

«Α. 1) Τα έξοδα Αξιωματικού Ναυτοδικείου δια την σύλληψιν, εκτίμησιν, συντήρησιν και πώλησιν του Εναγομέ-

1769

νου πλοίου, που έχουν ήδη πληρωθεί από το εκπλειστηρίασμα.

2) Τα έξοδα του Ενάγοντος στην αγωγή Ναυτοδικείου 80/99 για τη σύλληψη του Εναγομένου πλοίου ως θα υπολογισθούν από τον Πρωτοκολλητή.

3) Οι αποφάσεις στις αγωγές Ναυτοδικείου α) αρ.46/2000 υπέρ του Ενάγοντος για 44.664.00 δολάρια ΗΠΑ, πλέον έξοδα, β) αρ. 47/2000 υπέρ του Ενάγοντος για 10030 δολάρια ΗΠΑ πλέον έξοδα, και ΦΠΑ επί των εξόδων, γ) αρ.187/2001 υπέρ του Ενάγοντος για 48650.- δολάρια ΗΠΑ πλέον έξοδα, δ) αρ.188/2001 υπέρ του Ενάγοντος για 19969.- δολάρια ΗΠΑ πλέον έξοδα, ε) αρ.189/2001 υπέρ του Ενάγοντος για 15266 δολάρια ΗΠΑ πλέον έξοδα, στ) αρ.190/2001 υπέρ του Ενάγοντος 44916.- δολάρια ΗΠΑ πλέον έξοδα που αφορούν αξιώσεις για μισθούς του πλοιάρχου και ναυτικών επί του Εναγομένου πλοίου, ήτοι δια συνολικόν ποσόν 183,495,00 δολλαρίων ΗΠΑ πλέον τόκους και έξοδα, με ίδια σειρά προτεραιότητας μεταξύ των,

4) Οι αποφάσεις επί των λοιπών αξιώσεων άνευ καθορισμού προτεραιότητας μεταξύ των.

Ζητείται επίσης

«(Β) Διάταγμα διατάττον την πληρωμή των υπό Α2 ποσών κατά προτεραιότητα εκ του εκπλειστηριάσματος του Εναγομένου πλοίου που τώρα ευρίσκεται κατατεθειμένο στο Δικαστήριο, και την πληρωμή του υπολοίπου του εκπλειστηριάσματος αναλογικά και με την ίδια σειρά προτεραιότητας μεταξύ των για τις αξιώσεις στις υποθέσεις Α3 ανωτέρω.»

Το εναγόμενο πλοίο ενίσταται στο αίτημα. Υποβάλλεται συναφώς ότι η υπό κρίση αίτηση είναι παράτυπη και/ή αντικανονική καθ' ότι, η σειρά των προτεραιοτήτων πρέπει να καθοριστεί στην αγωγή στα πλαίσια της οποίας εκδόθηκαν το ένταλμα σύλληψης και το διάταγμα πώλησης (του πλοίου). Και εφόσον η αίτηση έχει καταχωρηθεί στα πλαίσια άλλης αγωγής αυτή πρέπει να θεωρηθεί παράτυπη και/ή αντικανονική και ως τέτοια πρέπει να απορριφθεί.

Ενσταση στο αίτημα υποβλήθηκε και από πλευράς των έναγό-

1770

νων στην αγωγή 130/99 που και αυτή στρέφεται εναντίον του εναγόμενου πλοίου και ακόμα εκκρεμεί η εκδίκασή της. Στα πλαίσια της εν λόγω αγωγής, εκδόθηκε ένταλμα σύλληψης του πλοίου μετά από ακύρωση άλλου εντάλματος σύλληψης που είχε εκδοθεί προηγουμένως στην αγωγή 80/99 και πάλιν εναντίον του ιδίου εναγόμενου πλοίου. Η θέση λοιπόν των εναγόντων στην αγωγή 130/99 είναι ότι τα έξοδά τους αναφορικά με τη σύλληψη και διατήρηση της σύλληψης του πλοίου, περιλαμβανομένων και των δικηγορικών εξόδων, όπως αυτά θα υπολογισθούν από τον πρωτοκολλητή, θα πρέπει να πληρωθούν πριν από τα έξοδα των εναγόντων στην αγωγή αρ. 80/99. Με αυτή τη θέση, συμφώνησε τελικά και η δικηγόρος του αιτητή στην υπό κρίση αίτηση και η σχετική δήλωσή της έχει καταγραφεί στο πρακτικό του Δικαστηρίου.

Επανερχόμενος στην ένσταση του εναγόμενου πλοίου ότι η αίτηση είναι παράτυπη και/ή αντικανονική για το λόγο που έχει ήδη αναφερθεί ομολογώ πως δεν εντόπισα νομολογία η οποία να υποστηρίζει τη συγκεκριμένη εισήγηση. Είναι επίσης άγνωστο αν υπάρχει επί του θέματος καθιερωμένη πρακτική παρέχουσα έρεισμα στην εισήγηση όπως ρητά ανέφερε στην αγόρευσή της η κα Δημητρίου. Αντίθετα, στο σύγγραμμα Admiralty Jurisdiction and Practice by Meeson στο οποίο αναφέρθηκε η κα Θεοφίλου αναφέρεται (σελ. 146-147):

«Where in an action in rem against a ship the court has ordered the ship to be sold, any party who has obtained or obtains judgment against the ship or the proceeds of sale of the ship may then apply to the court by motion for an order determining the order of priorities of the various claims against the proceeds of sale of the ship. The notice of motion should be issued in the action in which the applicant has obtained judgment, and should be served upon all caveators and all persons who have obtained judgment against the ship or the proceeds of sale.»

Έχοντας υπόψη την αυθεντία που μόλις προανέφερα, αποφαινομαι ότι η αίτηση δεν είναι παράτυπη και/ή αντικανονική και συνεπώς η ένσταση πρέπει να απορριφθεί και απορρίπτεται ως ανεδαφική.

Κατόπιν των ανωτέρω η σειρά των προτεραιοτήτων των αξιώσεων επί του πλοίου καθορίζεται ως ακολούθως:

1. Τα έξοδα Αξιοματικού Ναυτοδικείου διά τη σύλληψη, εκτίμηση, φύλαξη, συντήρηση και πώληση του πλοίου που έχουν

1771

πληρωθεί από το εκπλειστηρίασμα.

2. Τα έξοδα των δικηγόρων στις αγωγές 80/99 και 130/99 για τη σύλληψη του εναγόμενου πλοίου ως θα υπολογισθούν από τον Πρωτοκολλητή.

3. Οι μισθοί του πληρώματος στις Αγωγές Ναυτοδικείου 46/2000, 47/2000, 187/2000, 188/2001, 189/2001 και 190/2001 πλέον τόκους, έξοδα και ΦΠΑ.

Η πληρωμή των εξόδων ως το (2) ανωτέρω να γίνει κατά προτεραιότητα εκ του εκπλειστηριασματος από την πώληση του εναγόμενου πλοίου που τώρα είναι κατατεθειμένο στο Δικαστήριο. Οι αξιώσεις ως το (3) ανωτέρω θα ικανοποιηθούν από το υπόλοιπο του εκπλειστηριασματος της πώλησης του πλοίου αναλογικά με την ίδια μεταξύ τους σειρά προτεραιότητας. Οποιοδήποτε υπόλοιπο του εκπλειστηριασματος θα παραμείνει κατατεθειμένο στο Δικαστήριο μέχρι νεότερης διαταγής.

Τα έξοδα της παρούσας αίτησης θα βαρύνουν το πλοίο.

Η αίτηση επιτρέπεται με έξοδα εναντίον του εναγόμενου πλοίου.

(2002) 1Γ Α.Α.Δ 1767